

Een erfenis met een staartje

Blijspel in drie bedrijven

door

PIET DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN ERFENIS MET EEN STAARTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frans Schreuder - Makelaar.

Bart Dijkman - Vriend van Frans Schreuder.

Jan van der Boom - Tuinman, manusje-van-alles.

Door van der Meer - Interieurverzorgster.

Jet Schouten - Secretaresse van Frans

Het stuk speelt in het keurig ingerichte kantoor van Frans Schreuder.
Alles speelt zich binnen een tijdsbestek van enkele weken af.

EERSTE BEDRIJF

Op het toneel is een ordentelijk ingericht kantoor te zien. Een bureau met een luxe stoel er achter, een zithoek en enkele kantoorkasten. Wanneer het doek opgaat, loopt Frans Schreuder heen en weer door de kamer. Hij leest een brief die hij van de notaris heeft ontvangen.

FRANS: Hoe haalt die man het in zijn hoofd. Wie bedenkt zoiets?! Dit kan toch niet. Dat iemand die op zijn sterfbed nog tot zoiets in staat is. Wijsheid komt met de jaren, ik geloof er niets van. Wijsheid verdwijnt met de jaren. Hoe ouder hoe gekker, voor mijn oom Ruud geldt dat zeker. Wat moet ik nou? Wacht! Bart, misschien dat hij een oplossing weet. Die stoere praatjes van hem moet hij nou maar eens waarmaken. Geen woorden maar daden, Bart. Hij moet maar eens laten zien wat hij waard is. *(pakt de telefoon)* Ja, hallo, Bart. Goed dat ik je thuis tref. Met mij, Frans. Luister, ik heb dringend jouw goede raad en advies nodig. Ik zit in een lastig parket. Nee, dat wil ik liever niet over de telefoon bespreken. Mooi. Ik verwacht je. *(hij kijkt op zijn horloge en loopt naar de deur om Jet, zijn secretaresse, te roepen)*
Jet! Jet!

JET: Ja, ja, ik kom. Waar is de brand?

FRANS: Hier! Om tien uur komt de heer Dijkman.

JET: *(kijkt in de agenda die ze bij zich heeft)* Nee, ik heb wat anders genoteerd, er staat....

FRANS: Ja, dat weet ik, maar daarvoor heb ik je juist geroepen, je moet mij ook uit laten praten.

JET: Ga uw gang, meneer.

FRANS: De heer Van der Linde heb ik gisteravond afgebeld, er zijn belangrijker zaken, die gaan voor. Een mens moet nou eenmaal prioriteiten stellen.

JET: *(schrijft)* Meneer Dijkman komt in plaats van Van der Linde, het staat genoteerd.

FRANS: Ten tweede, notaris de Klerk kan bellen.

JET: Oei, de notaris, alweer? Dat belooft niet veel goeds.

FRANS: Niet veel goeds?!

JET: Die moet je niet te vaak over de vloer hebben.

FRANS: Dus.

JET: Nee, mijn vader zei altijd: "Waar een notaris is, is altijd wel wat mis".
Ja dat zei hij. Waar een notaris is, is altijd wel wat mis...

FRANS: Stop met die domme praatjes. Wat ik wilde zeggen: als hij belt, ben ik druk, zeg maar gerust erg druk. Ik wil hem niet spreken. Is dat duidelijk?

JET: En wanneer schikt het u wel?

FRANS: Dat gaat jou niets aan!

JET: Nee, maar de notaris mogelijk wel.

FRANS: Het schikt mij nog niet. Ik heb nog meer bedenktijd nodig. (*loopt weer op en neer*) Ik kan nog geen besluit nemen, dat is alles.

JET: Ik zal de notaris zeggen dat u nog op de zaak broedt en dat men een broedende kip niet moet storen. Ik zal het iets formeler formuleren, wees niet ongerust.

FRANS: Dat hoop ik van ganser harte. (*hakkellend*) Men moet niet te licht over notariële zaken denken en er mee spotten is al helemaal uit den boze.

JET: Nee, daar hebt u gelijk in. Tjonge u lijkt er wel emotioneel door te worden.

FRANS: (*vermant zich*) Ikke?! Hoe kom je er bij?

JET: Als ik u ergens mee kan helpen dan moet u het zeggen hoor.

FRANS: Jij mij helpen? Hoezo?

JET: Het is toch zonneklaar dat u ergens mee zit. Aan alles kan ik dat merken. U bent zo heetgebakerd, zo kort af, zo snel geïrriteerd.

FRANS: En jij denkt dat jij de aangewezen persoon bent om mij te helpen?

JET: Het is het proberen waard. Ik haal wel vaker de kastanjes voor u uit het vuur. Zal ik mij over de notaris ontfermen?

FRANS: Nee, zeg, bewaar me. Jij steekt jouw neus er niet in, begrepen?!

JET: Maakt u zich niet ongerust, meneer, een notaris heeft zwijgplicht. Maar het is mij nu wel duidelijk dat er iets niet lekker zit.

FRANS: Zo.

JET: Zeker! U bent aan het malen. Heeft de notaris u gisteren misschien een hak gezet? Ja, ik roep maar wat, hoor. Alles wijst daar op. U ging zo opgewekt de deur uit en u kwam terug als een geslagen hond.

FRANS: Zo kan het wel weer. Hou op over die notaris.

JET: U hebt een vertrouwenspersoon nodig, meneer. U denkt dat u altijd alles wel alleen kunt oplossen, maar u hebt volgens mij dringend een vrouw nodig!

FRANS: (*haalt de neus op*) Vertrouwenspersoon. En waarom moet dat een vrouw zijn?

JET: Ja, een vrouw. Niet zo'n spring-in-het-veld als ik, maar meer een mevrouw! Een echte dame. (*als Frans het woord dame hoort schrikt hij licht, maar kan zich goed houden*)

FRANS: Hoe kom je daar nou weer bij? Een dame! Waarom begin je over een dame?

JET: Gewoon, een chique dame, dat past goed bij u!

FRANS: Toe maar, meteen ook een dure, een zogenaamd pronkstuk!
En wie moet dat natuurlijk allemaal betalen?

JET: Mannen denken toch altijd nog dat vrouwen alleen maar goed zijn voor de vuile was en het koken van de pot. Maar zo is het niet.

FRANS: Wat heeft men aan een kakmadam die niet koken kan. Wat heeft men aan een pronkstuk met twee linkerhanden? (*laat zich even gaan*)

JET: Ja hoor, we zijn er weer.

FRANS: Zo'n domme gans die als er kip op tafel moet komen, de in stukken gesneden kip driekwartier op het vuur zet en dan de kip moet laten schrikken omdat dat in het recept staat. Weet u hoe ze dat doet?

JET: Door de kip in koud water onder te dompelen.

FRANS: Dat had je gedacht. Nee, ze doet het licht uit, trekt de schort over haar hoofd, sluipt naar de pan en roept vervolgens keihard: BOE! (*Jet hoeft daar helemaal niet om te lachen*) "Boe!" roepen tegen een kip zonder kop. Dan vraag ik je?!

JET: Ja, ja, dat zal wel.

FRANS: Jij gelooft het niet, hè.

JET: Ik heb eens een man ontmoet die meende ook alles alleen te kunnen oplossen en die meende nooit hulp nodig te hebben. Die was nog veel en veel dommer.

FRANS: Het is niet waar!

JET: Ja, die legde het kookboek in een pan met water en zette het toen op het vuur.

FRANS: En ik moet dat geloven?

JET: U verschuilt zich achter een dom grapje. Maar een antwoord op mijn vraag heb ik nog niet gehad. U kijkt neer op vrouwen, maar ik blijf bij mijn opmerking, dat het een goede zaak voor u zou zijn.

FRANS: Het lijkt mij de hoogste tijd dat je weer eens aan het werk gaat, het lijkt hier meer een bemiddelingsbureau dan een bureau van een projectontwikkelaar.

DOOR: Een goedemorgen altesaam.

JET: Goedemorgen Door! (*zeer hartelijk*)

FRANS: Morgen.

DOOR: Dat klinkt niet echt opgewekt, moet ik zeggen. Is er iets? Dat zou heel jammer zijn want ik heb mijn fototoestel mee vandaag, ik wilde iedereen op de kiek zetten. (*ze heeft een fototoestel om haar nek hangen*) U moet dan wel wat vrolijker kijken, even lachen naar het vogeltje. Vertel maar eens aan Door wat er aan de hand is.

JET: (*terloops*) Buikpijn geloof ik.

DOOR: Te zwaar getafeld, meneer?

JET: Ja, koude kip. (*Door gaat aan het werk*) Tja, kip kan zwaar op de maag liggen! Zal ik een slap kopje thee maken? Dat helpt.

DOOR: U wilt zeker niet lachen naar het vogeltje omdat er een koude kip in uw maag zit?

FRANS: Nee!

JET: En zeker ook geen slap kopje thee! (*Jet af*)

FRANS: (*kwaad*) Is het nou afgelopen met dat gezeur! (*Door schrikt en laat het een en ander vallen*)

DOOR: Ach, wat laat u mij schrikken. En waar is het nou voor nodig. Ik leef met u mee en als dank krijg ik de wind van voren. (*laat zich in een stoel vallen*)

FRANS: Neemt u mij niet kwalijk, maar ik heb belangrijkere zaken aan mijn hoofd en die kunnen niet worden opgelost met een slap kopje thee.

DOOR: Kan ik u misschien met goede raad helpen?

FRANS: Nee, begint u nou ook al. Alle vrouwen denken dat ik het in mijn eentje niet aan kan. Ik heb jullie hulp niet nodig!

DOOR: We hebben de verkeerde kleren aan, begrijp ik.

FRANS: Het ligt niet aan de kleren...

DOOR: Nee, maar wel aan mannetje of vrouwtje. U kunt de hele dag bij ons terecht voor alles en nog wat, maar u loopt met een boog om ons heen. Alsof we de vreselijkste ziektes onder de leden hebben. U bent als de dood voor vrouwen.

FRANS: Zo kan het wel weer, ik heb genoeg van al die onzin. (*loopt naar het raam*) Laat het stof maar liggen. (*pakt de schoonmaakspullen*) Hier Miss "spic en span", mijn visite komt er aan en die troep wil ik niet in mijn kamer hebben. Vooruit! Kst, kst, kst... (*hij verjaagt Door alsof hij achter een beest aan zit*)

DOOR: Pft, ik ben geen hond. (*Bart komt op*)

FRANS: Zo, dat is mooi geregeld. Zij eruit, jij erin. Ga zitten!

BART: Tjonge, het is geloof ik erg serieus.

FRANS: Dat mag je wel zeggen. Ik zit met een levensgroot probleem. Ik hoop dat jij mij kunt helpen. Maar voordat ik je alles ga vertellen, moet je mij één ding beloven. Het moet onder ons blijven.

BART: Dat spreekt voor zich. Laat ik de jas er maar bij uittrekken, dit klinkt ernstig.

FRANS: Goed, luister naar wat ik ga vertellen. (*loopt naar Bart toe*) Ik heb een erfenis gekregen!

BART: Een erfenis! Dus! Tjonge jonge, een erfenis. Nou wie wil er nou geen appeltje voor de dorst. Tenminste, als het... (*kijkt naar Frans die er ontevreden bij zit*)... maar aan je beschetten gezicht zie ik dat dat niet het geval is.

FRANS: Juist wel.

BART: Dat is je dan niet aan te zien. Meestal gaat de vlag uit als iemand een flinke erfenis heeft ontvangen. In jouw geval is het dus heel anders. Bij jou gaat de vlag halfstok.

FRANS: Ik heb een vermogen geërfd, Bart.

BART: Mooi, toch. Gefeliciteerd. Maar ik begrijp dat er iets mee is, want je gezicht staat op onweer.

FRANS: Oom Ruud wil zelfs na zijn dood nog de lolbroek uithangen. Alleen van hem kan je zoiets verwachten.

BART: Laten we dat dan gaan vieren!

FRANS: Laat mij eerst uitpraten, Bart, het is nog lang geen feest. Ik heb niet alleen een vermogen geërfd...maar ook een vrouw! (*het blijft stil*) Heb je goed gehoord wat ik zei, Bart!?! (*Bart zit er beteuterd bij*)

FRANS: Kun je mij volgen, Bart, een vrouw!

BART: Niet helemaal. Die suikeroom was toch niet getrouwd? Hoe kan hij dan een vrouw nalaten?

FRANS: Precies! Maar ze zit wel in het "pakket", zal ik maar zeggen.

BART: Ik geloof dat ik het nog steeds niet helemaal begrijp.

FRANS: Dat dacht ik al. Ik zal het proberen uit te leggen. Oom heeft in al zijn goedheid mij zijn vermogen geschonken, maar in al zijn gekkigheid heeft hij daarbij op laten nemen dat bij het vermogen ook de vrouw hoort, die hem de laatste tijd heeft verzorgd.

BART: Potverdorie, een vrouw. Daar kom je gemakkelijk aan. Jij hebt ook altijd geluk! Het zit jou altijd mee. Die oom van jou moet gedacht hebben: Frans die kan allebei prima gebruiken.

FRANS: (*kwaad*) Ik hoef helemaal geen vrouw en zeker niet één die die gekke oom van mij heeft uitgezocht. Ik moet er niet aan denken zeg!

BART: Jij kent haar?

FRANS: Welnee, ik heb het mens nooit gezien!

BART: Tja, het is een verrassingspakket, bij het erven van een vermogen ontvangt u gratis een vrouw. Een grote verrassing!

FRANS: Een hele grote verrassing. Wie weet met wat voor heks hij mij wil opzadelen. Een soort kenau, een haaibaai, een helleveeg die me de hele dag opjaagt.

BART: En 's nachts, vergeet dat niet!

FRANS: Het is echt weer zo'n zieke grap van die Ruud. Zo één als hij vind je niet op deze aarde en dat hij uitgerekend mijn oom moet zijn.

BART: Het kan natuurlijk ook een bloedmooie vrouw zijn.

FRANS: Optimist, dat kan toch niet met zo'n oom.

BART: Nee?!

FRANS: Nee, denk eens na. Wie laat zich per testament doorgeven van de ene naar de andere man? Dan moet er toch wel een steekje bij je los zitten? Wat zeg ik, dan moet je wel stapelgek zijn.

BART: Er zijn ook mensen die alles voor geld doen. Die zoeken het geld en nemen alles wat daarbij hoort voor lief.

FRANS: Precies, die dame heeft wat aangepapt met oom Ruud. Wie weet wat ze hem allemaal heeft geflikt.

BART: Ze heeft tijd genoeg gehad om geld achter over te drukken.

FRANS: Die is binnen!

BART: Ik heb trouwens nooit geweten dat jouw oom een vrouw in huis had genomen.

FRANS: Nee, ik ook niet! Zijn leven lang was hij te gierig om een vrouw te willen. Kennelijk heeft die oude vrek noodgedwongen toch zo'n mee-eter in huis moeten nemen.

BART: Hij heeft vast voor zijn laatste dagen een vrouw in de huishouding genomen. Jij bent er de laatste tijd ook niet geweest, begrijp ik.

FRANS: Nee, helaas niet, dan was het zover niet gekomen.

BART: Dan had je een oogje in het zeil kunnen houden.

FRANS: Dan had ik die vrouw meteen de deur uitgewerkt. Maar ja, dat is allemaal achteraf praten, daar hebben we niets aan. (*staat op, loopt heen en weer*) Wat moet ik doen?

BART: Je kunt toch gewoon zeggen "die vrouw hoef ik niet".

FRANS: Was het maar zo gemakkelijk. Er staat letterlijk in het testament: "het is alles of niets". Zo simpel ligt dat. Toe Tom Poes verzin een list!

BART: Tja, dan weet ik het geloof ik ook niet.

FRANS: Dat is me ook wat. Ik had al mijn hoop op jou gevestigd. Je moet mij helpen.

BART: Hm..

FRANS: En pas op, niemand mag er van weten, dus mondje dicht. Begrepen?! Niemand!

BART: Ik zwijg als het graf van oom Ruud.

FRANS: Voor je het weet, staan er lui op de stoep die willen profiteren of maken ze er in de buurt grapjes over.

BART: Je had deze ellende kunnen voorkomen als je al was getrouwd. Dan had die oom die ellendige grap nooit kunnen uithalen.

FRANS: Ja, ja, dat is erg gemakkelijk van je, maar ik ben nou eenmaal niet getrouwd. Gelukkig! Bij vrouwen lijkt alles wel om geld te draaien. Uitvreter zijn het. Waarom gaat iemand anders bij een oude man wonen. Het is allemaal om dit te doen. (*maakt het geldgebaar*)

BART: Jaja, dat weten we nou wel. Is dat nou het enige waar je aan kan denken, je weet niet half wat je mist met je dame.

FRANS: Nee, en ik hoef het ook helemaal niet te weten. Ik heb niet zoveel op met vrouwen.

BART: Dat valt te leren.

FRANS: Die tijd heb ik gehad.

BART: Man, je hebt de hele dag vrouwen om je heen, een betere stageplek kun je niet krijgen. En een prima stagebegeleidster!

FRANS: Je bedoelt Jet Schouten?

BART: Ja, Jet, om maar iemand te noemen.

FRANS: Jet!!!! Jet!!!!

JET: Ja, ja, rustig maar. U hoeft niet zo te schreeuwen, ik ben er al.

BART: Zie je nou wel, ze staan zo voor je klaar.

FRANS: Ikke... uh... ikke... Heb ik geroepen?!

JET: Nou en of, het klonk als een hartenkreet. Een noodroep. Zeg het maar, wat kan ik voor u betekenen.

BART: Hoor eens aan.

FRANS: Hou jij je er buiten!

JET: Kan ik nog meer doen dan alleen maar een beetje mooi te zijn?

FRANS: Ik heb je niet geroepen, je kunt wel gaan.

JET: Tjonge, nou als er niets nodig is, zelfs geen koffie, dan ga ik maar weer. (*terwijl ze afgaat*) Ik hoorde toch luid en duidelijk mijn naam!

BART: Tja, en jij wil een goed advies van mij. Dat wil ik je wel geven hoor, wat voor zin het heeft weet ik niet. Want jouw verstand is behoorlijk op de loop. Zo ga je toch niet met vrouwen om?! Je had meteen moeten inhaken op haar vraag "wat kan ik voor u betekenen!"

FRANS: Jij maakt van alles een lolletje, ondertussen blijf ik met de gebakken peren zitten. Begrijp je dat dan niet.

BART: Jij moet niet in paniek raken. Kop er bij houden.

FRANS: Ik heb alle reden voor paniek. Mag ik even? De notaris zit als een dolle achter mij aan. Dat geld kan wel wachten, zei hij, maar die dame moet haar verzorging hebben.

BART: De notaris zit natuurlijk met haar in de maag.

FRANS: Je had die vent moeten zien toen hij het testament voorlas. Gewoonlijk is zijn gezicht niet uit de plooi te krijgen en nu zat die houten klaas onbedaarlijk te lachen. Ik schrok er van, ik dacht die houten kop van hem knapt. "Voor de dame zal een goed onderdak gevonden moeten worden".

BART: Geen groter vermaak dan leedvermaak, natuurlijk. Hoe heet die dame, of heeft ze geen naam?

FRANS: Natuurlijk heeft ze een naam. Dame Leny Bloemlust!

BART: Leny Bloemlust, dat klinkt veelbelovend. Ik zie jullie tweetjes al door die grote tuin van jou kuieren (*lacht*)

FRANS: Jij maakt alles bespottelijk.

BART: Ik weet het, ik heb gemakkelijk praten, jij zit in de hoek waar de klappen vallen.

FRANS: Je begrijpt dat ik je goede raad kan gebruiken.

BART: Goede raad is duur, zeggen ze. Een gelukje dat je een bom duiten erft.

FRANS: Hou nou eens op met die ongein.

BART: Oké. Goede raad! Ja, ja, maar dat is niet gemakkelijk. Zeg maar gerust moeilijk. Je wilt natuurlijk dat geld, maar dat andere mag je gestolen worden. En het is alles of niets.

FRANS: Tot zover was ik zelf ook gekomen. Maar dan!

BART: Ik zie het heel eenvoudig. Je accepteert die hele erfenis. Ja, je mag een gegeven paard nou eenmaal niet in de bek kijken, of je weigert alles, dan ben je er van af.

FRANS: Dan ben ik alles kwijt?!

BART: Zonde, jammer, maar helaas, maar meer mogelijkheden zijn er simpelweg niet.

FRANS: Wat is het leven toch heerlijk eenvoudig, hè! Een kind kan de was doen. Aan jou heb ik ook niets.

BART: Jij bent dol op geld en als de dood voor vrouwen. Die twee zitten onlosmakelijk in jouw "pakket". Het is alles of niets. Wat wil je dan van mij horen?

FRANS: Altijd heeft hij mij opgejut om achter de vrouwen aan te gaan.

BART: Had je moeten doen, had je zelf tenminste kunnen uitzoeken.

FRANS: Wat heeft die man bezielde? Hij was zelf niet eens getrouwd en mij spoort hij aan, zelfs tot na zijn dood. Onbegrijpelijk. Wat moet ik met die dame? Het is ook nog een kakmadam, want wie laat zich anders "dame" noemen?

BART: Je hoeft misschien niet meteen met haar te trouwen, je kunt de kat eerst ook uit de boom kijken.

FRANS: Dat mag dan zo zijn, maar ik kom niet van haar af. Mijn verdere leven zit ik aan haar vast, dus kan ik net zo goed met haar trouwen. Dat is ook nog wel zo voordelig, belastingtechnisch gesproken.

BART: Die oom heeft haar vast ook nog een leuke som geld nagelaten. Dat soort dames weet altijd goed voor zichzelf op te komen en een oude weerloze man is een gemakkelijke prooi.

FRANS: Ja, zo kan het wel weer. Wrijf het maar flink in. Ik moet er niet aan denken! *(loopt door de kamer. Plots wordt er op de deur geklopt. Frans schrikt)* Je weet het hè?! Mondje dicht! Geen mens mag hier iets over te weten komen.

BART: Spreekt voor zich. *(is zichtbaar trots)*

FRANS: Binnen!

JET: Hè, hè. Dat duurde lang. (*ziet Bart staan*) O, sorry, u hebt nog bezoek. Dat wist ik niet.

FRANS: Jullie hoeven ook niet alles te weten.

JET: Dat zou wel handig zijn als secretaresse, want nu zit ik maar mooi opgezadeld met die notaris.

FRANS: (*geschrokken*) Notaris!!! Als hij belt ben ik er niet, hè, dat weet je. Begrepen! Voor hem ben ik er niet, vandaag niet en morgen niet.

JET: Ik begrijp het, nooit meer. Dat kan allemaal wel zo zijn, maar hij is er wel voor u! Hij zit hier achter met....

FRANS: Met wat?!

JET: Hij zit in de hal met een grote sigaar en een tas vol paperassen.

FRANS: Is hij alleen?!

JET: Nee, hij heeft nog een jonge dame op schoot, nou goed!

FRANS: (*tegen Bart*) Wat moet ik doen?

JET: Ja, en wat moet ik doen?

FRANS: Zeg iets.

JET: U lijkt wel doodsbenauwd voor die man. Hij doet niets hoor. En als hij dat wel wil, dan laat ik de hond los.

FRANS: Dat had je beter meteen kunnen doen.

JET: Maar u hebt immers helemaal geen hond. Maar goed, we hebben wel een notaris. Kan hij binnenkomen of moet ik hem uitlaten.

FRANS: Ik ga wel naar hem toe.

JET: Dat lijkt mij heel verstandig. Even wat frisse lucht, uitwaaien, dat lijkt mij hoognodig. U hebt het zweet op uw voorhoofd staan.

FRANS: (*tegen Bart*) Jij moet hier even wachten. (*af*)

JET: Tjonge, wat heeft hij? (*lief*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto